

Storkebyen Bergenhusen

Bergenhusens historie går mindst 6000 år tilbage. Arkæologiske fund dokumenterer en bebyggelse i yngre stenalder. Fra forhistorisk tid til vore dage har her været bosætning, hvilket ses ved synlige tegn på agerbrug og gravhøje.

Bergenhusen, ved navn ”Beweringhusen”, er omtalt første gang i året 1304.

På Michael-Otto-Institut findes en permanent udstilling (se kortet under NABU). På udstillingen kan man læse om storkene og deres ynglesæson. Storkenes liv med kurmageri og siden æg og unger i reden er udførligt beskrevet.

På rundtur i Bergenhusen kan man følge storkenes ynglesæson for hver enkelt rede. I vådområderne omkring forskes i fuglebeskyttelse og naturbevaring. Det er muligt at booke ture i udstillingen og i selve Bergenhusen.

I vinterhalvåret er marker og enge rastested for tusindvis af pibesvaner. Især månederne februar-marts fouragerer pibesvanerne, før de flyver videre til deres sibirske yngleområder. En fjerdedel af alle verdens pibesvaner benytter sig af området til at spise og dermed gøre sig klar til den videre rejse.

Fra udsigtsplatformen i det beskyttede naturområde ”Alle Sorge-Schleife” kan man observere mange viber og store kobbersnepper og glæde sig over deres melodiske kalden over vådområderne. En overflyvende havørn kan skabe furore blandt fuglene.

Det beskyttede naturområde, med udsigtsplatform, ligger syd-øst for Bergenhusen i retning mod Badestelle/Meggerdorf.

Yderligere information og nyheder findes på vores website: www.bergenhusen.de. QR-koden kan scannes her:

Spise og drikke i Bergenhusen:

Landgasthof Hoier Boier
Dörpstroot 12a
www.Hoier-Boier.de

Bistro Storchenschnabel
Dörpstoot 17
www.Bistro-Storchenschnabel.de

Eller man kan købe mad hos købmanden:
Ihr Kaufmann
Bäckerstroot 1

Udstilling

Udstillingen om hvide storke og yderligere information om vores fantastiske region og dens dyreliv finder De i Michael- Otto- Institut i NABU Bergenhusen. Adressen er Goosstroot 1.
www.bergenhusen.nabu.de

Udgiver: Samfundsarbejde det lokalsamfund Bergenhusen og NABU e.V
Mail: Kontakt@Storchendorf-Bergenhusen.de

Bergenhusen

- Her har vi hjemme.

Tidligt på året, i februar/marts ankommer de første storke til rederne i Bergenhusen. Allerede ved ankomst starter den ivrige knebren, som forventningsfuldt varsler en ny ynglesæson.

Hanstorkene ankommer først og begynder med det samme at udbedre rederne. Rederne udbygges kontinuerligt gennem ynglesæsonen, hvilket betyder, at rederne kan blive flere meter høje og kan få en vægt på flere ton. En hanstork kommer tilbage til sin rede år efter år, men det gælder ikke nødvendigvis for hunstørke. Man siger, at de har et sæsonbestemt ægteskab.

Når to storke har fundet sammen som par, begynder parringsritualet. En hunstork lægger i gennemsnit 2 – 3 æg med nogle dages mellemrum. Den efterfølgende rugetid varer ca. 32 dage, hvor begge storke ruger på skift. Efter æggene er klækket, begynder den hårde tid for storkene. De skal skaffe føde til ungerne.

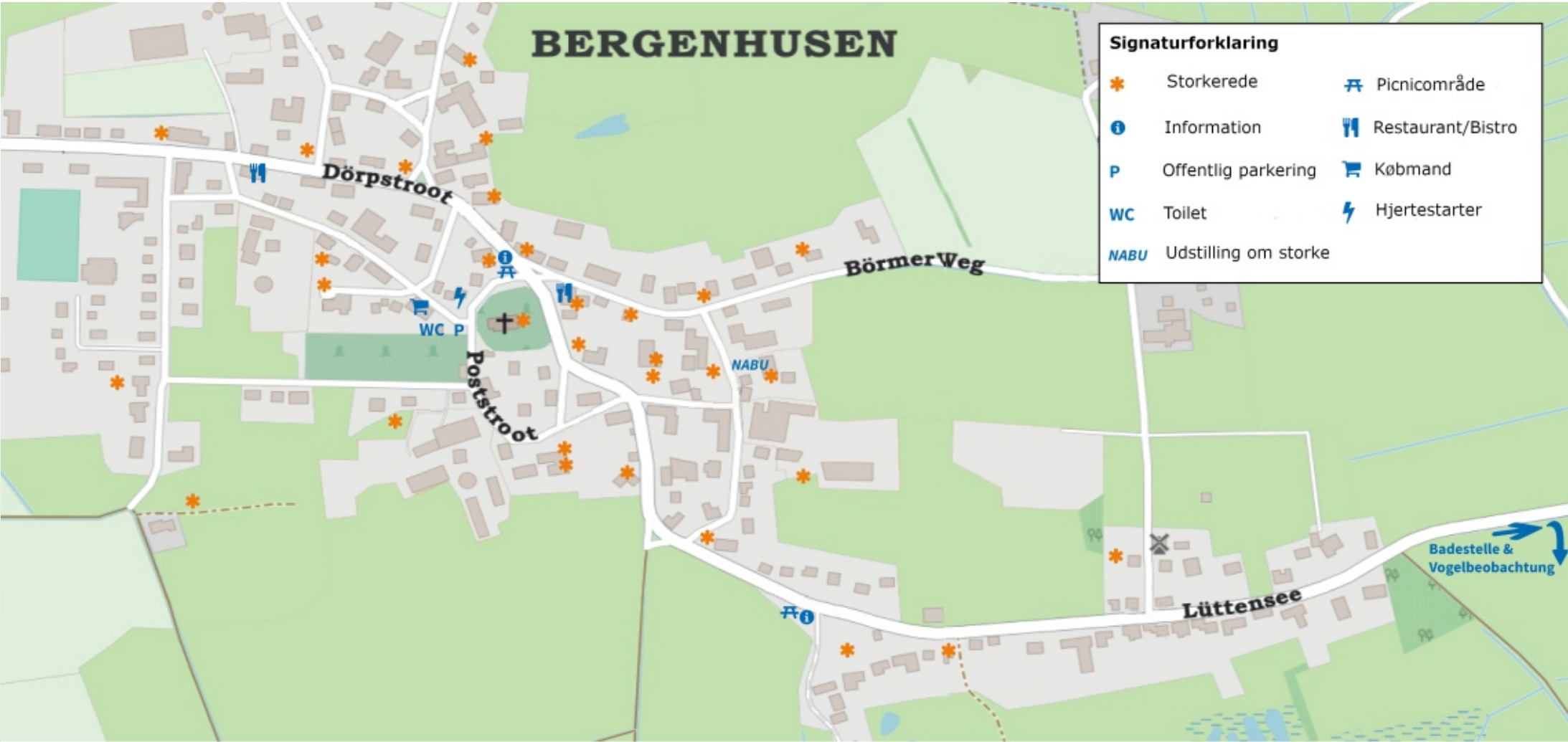
En storkeunges daglige indtag af føde skal mindst være halvandet kilo, mens forældrene kan nøjes med et halvt kilo. Man kan ofte høre en af de gamle storke knebre for at sende et signal til den anden stork, der kommer flyvende med føde. Storken samler føde, der ikke er helt nemt at

fange. Det kan fx være mus, frøer, fisk og regnorme. Storken fouragerer ved at skridte roligt og overvågende gennem enge og sumpområder (her Eider/Treene/Sorge) og kan lynhurtigt fange byttet med sit lange næb. Når storken ankommer til reden, bliver føden gylpet op, hvorefter ungerne hugger byttet i sig.

Storkeunger er meget afhængige af vejret. Længere perioder med kulde, kraftige regnskyl og nedsat mængde af føde til rådighed er nogle af årsagerne til, at den gennemsnitlige størrelse på storkekuld er faldet fra 2,13 til 1,54. Når en storkeunge er blevet stor nok, begynder den mest fantastiske tid på året.

Her kan man se de første ængstelige forsøg på at flyve. På reden laves ihærdige flyveøvelser. Fra slutningen af august kan man iagttage, at antallet af storke er steget med de nys udføjne unger. Så de er klar til den farefulde rejse sydpå til Spanien eller over Sahara til Sydafrika, hvor de har vinterkvarter. Og næste forår vender de atter tilbage til Bergenhusen.

Og lige til sidst: I Bergenhusen omtales storken som "Hoier Boier". Navnet er plattysk og betyder direkte oversat: en der bygger i højden.

